

svarelsen saameget beroer paa den subjective Opfattelse. Min Opfattelse er den, at efter den Erfaring vi allerede have havt siden 1849, vilde jeg ansee Forandringen af Sammenkaldesfestidene fra hvert til hvert andet Aar, selv under vore nærværende Forhold, for nøden, og forsaavidt der bliver Spørgsmaal om en fælles Repræsentation, for saa for nøden, at jeg endog for at bruge et fremmed Udtryk, ikke tager i Betænkning at betegne den som absolut for nøden. Man have, hvad Tanker man vil om Fællesforfatningen, — og man kan naturligvis i saa Henseende phantasere en heel Deel, som f. Ex. antage, at Fællesrepræsentationen kun vil komme sammen hvert Ate, Ste og 10de Aar, — saa maa det i hvert Fald forudsættes, at denne Repræsentation vil gaae at gjøre med Sager af den største Interesse for vort Fædreland, hvorfor det da ogsaa er rimeligt, at den vil blive sammenkaldt i kortere Mellemrum.

Ordføreren: Ja, naar det erede Medlem har den Overbeviisning, at de aarlige Møder allerede nu ere uheldige, saa er det saameget mere rigtigt, troer jeg, at vi for Diebliffet lade dette lille Ord „andet“ udgaae, det kan altid staffles igjen, om det behøves; thi vi maae vel huske paa, at dette kan stee ved Lov. Den Bestemmelse, at Forandringer i denne Henseende kunne stee ved Lov, vilde jo have været aldeles intetstgørende, dersom man ikke forudsatte, at en saadan Lov ogsaa maatte indflyde rettende paa alle andre Bestemmelser, hvorom dette vel ikke utryffeligt er sagt, men som staae i den nøieste Forbindelse dermed. Naar man vil gjenneengaae Forhandlingerne under Grundlovens Behandling, saa vil man finde, at Alle have været enige om, at ved denne Til sætning er der sikret de fornødne Midler til at gjøre alle de Rettelser i Grundloven, som fulgte af en saadan Forandring. Det var ogsaa det, hvortil det erede Medlem fra Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) sigtede, da han strax, da denne Sag kom paa Bane, gjorde opmærksom paa, at Rigsdagsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds (Ballentin) var paa Bilsbord, idet Mindste antog jeg, at det var Tilfældet. Den treaarige Valgperiode staaer ikke i nogen

umiddelbar Forbindelse hermed, — om den ikke passer meget godt, saa vil man jo paa Grundlovsmaessig Maade kunne rette den, og Ulempen vil altsaa kun være et Par Aar; dette vil være en saa ringe Ulempe, at jeg ikke troer, at det er værd at tale derom. En Ting maae vi lægge Mærke til, nemlig, at vi her ikke længere tale om lange Samlinger; vi faae, naar Fællesforfatningen kommer istand, saa saa Ting at behandle i Forhold til dem, som vi nu have, at vi vel kunde tænke os det hele Arbejde udført i Løbet af en 3—4 Uger (Flere Stemmer: Nei, nei!). Ja, de erede Herrer maae lægge Mærke til, at det, som for Diebliffet giver os saameget at bestille, er netop det, vi kalde Fællesstatens Finantslov; havde vi f. Ex. ikke Krigsministeriet, havde vi ikke Marineministeriet, der ere saa vanskelige at behandle, saa vilde vi være hurtigere færdige. Vi kunne allerede see, hvor store Fremskridt vi nu have gjort med Hensyn til Finantslovens hurtige Behandling, og jeg troer derfor ikke, at der fra denne Side vil være nogen Vanskelighed. Men under enhver Omstændighed kan dette rettes i det sidste Møde, hvori dette Grundlovsudkast bliver vedtaget. Naar der da samtidigt med Grundlovsudkastet forelægges en Lov, der retter alt det Fornødne i saa Henseende, saa ere alle disse Vanskeligheder overvundne; der er ingen Fare ved at lade Ordet „andet“ udgaae, men det kunde let blive forstaaet saaledes, at det var den almindelige Mening her, at vi allerede nu led under de aarlige Møder.

Varfod: Den erede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. N. Hansen) har meget bestemt udhævet, hvor uheldigt Affattelsen af § 2 i det saakaldte Grundlovsudkast er, og jeg for mit Vedkommende kan ikke Andet end finde dens Form saa uheldig, at jeg maatte være nær ved at kalde den uanstændig; naar der derfor kun var Valget mellem en af de to Ting, enten at tage, hvad der staaer i Danmarks Riges Grundlov, eller hvad der findes i Grundlovsudkastet, saa kunde jeg for mit Vedkommende vanskeligen være i Tvivl om, hvad jeg skulde stemme for. Men jeg turde maasse tillade mig den Bemærkning, for det Første, at det Fleertal, som holdt paa,